

ger i lejligheden samt inventar, der er særligt tilpasset eller installeret i lejligheden, men ikke løsøre i øvrigt, herunder eksempelvis hårde hvidevarer. Bestemmelsen indebærer, at panthaveren ikke kan tilsidesætte tredjemands i øvrigt sikrede rettigheder over tilbehør.

Andelsboligbogen føres for hele landet ved Retten i Århus.

2.2.4. *Motorkøretøjer mv.*

Tinglysningslovens regler om en central bilbog blev indført ved lov nr. 281 af 29. april 1992. Reglerne, der findes i kapitel 6 a i tinglysningsloven, trådte i kraft den 1. juni 1993, jf. bekendtgørelse nr. 304 af 10. maj 1993 om tinglysning i bilbogen.

Reglerne baserer sig på betænkning nr. 1190/1990 om skjult gæld i biler. Efter de tidligere regler blev der ikke foretaget en central registrering af tinglyste dokumenter om underpant i biler, men alene en registrering i den retskreds, hvor pantsætteren boede på pantsættningstidspunktet. Dette betød, at det i praksis var umuligt for købere og andre at vide sig sikre på, at de ikke skulle respektere ældre rettigheder. Med henblik på at sikre almindelige bilkøbere og andre aftaleerhververe mod denne situation blev det i ovennævnte betænkning foreslået at oprette et centralt, edb-baseret tinglysningssystem over visse rettigheder i biler (bilbogen).

Reglerne i kapitel 6 a i tinglysningsloven om tinglysning i bilbogen gælder for motorkøretøjer, påhængs- og sættevogne til biler samt campingvogne, jf. lovens § 42 c.

Ejendomsforbehold og underpanteret i disse køretøjer skal tinglyses for at opnå beskyttelse mod aftaler, der i god tro indgås om køretøjet, og mod retsforfølgning. Det samme gælder retsforfølgning i sådanne køretøjer, for så vidt skyldneren ikke er berøvet rådigheden over køretøjet, jf. lovens § 42 d, stk. 1.

Ved lov nr. 153 af 8. marts 1994 blev der indført en regel om, at ejendomsforbehold dog ikke skal tinglyses for at få beskyttelse mod retsforfølgning, hvis køretøjet hverken er eller tidligere har været registreret i Centralregisteret for Motorkøretøjer, jf. lovens § 42 d, stk. 2. Reglen gælder dog ikke for køretøjer, der er fritaget for registrering.

Reglen blev indført for at gøre det muligt for bilimportører og bilforhandlere at indgå konsignationsaftaler vedrørende levering af fabriksnye biler, uden at tinglysning heraf er nødvendig.

Det er almindeligt, at der indgås konsignationsaftaler mellem bilimportører og bilforhandlere. Konsignation er en salgsform, hvor sælgeren (bilimportøren) forbeholder sig ejendomsretten til det solgte, men

hvor det samtidig er meningen, at køberen (bilforhandleren) skal kunne sælge genstanden videre. Det er således normalt ikke hensigten, at ejendomsforbeholdet i forbindelse med konsignation skal have retsvirkning, når forhandleren leverer bilerne videre til sine (slut)kunder.

Det fremhæves i lovens forarbejder, at der ikke ændres ved de øvrige betingelser, som skal være opfyldt, for at et ejendomsforbehold kan gøres gældende over for køberens retsforfølgende kreditorer. I retspraksis stilles der navnlig krav om, at ejendomsforbehold i løsøre skal være klart aftalt mellem parterne, og at de omfattede genstande skal være tilstrækkeligt individualiserede. I tilfælde, hvor der er givet tilladelse til videresalg, lægges der endvidere bl.a. vægt på, om køberens afregning over for sælgeren sker i takt med videresalget, om sælgeren fører en regelmæssig kontrol hermed og med salgsgenstandenes tilstedeværelse, samt om køberen fører et særskilt regnskab.

2.2.5. *Simple fordringer*

Fordringer kan (hånd)pantsættes efter reglerne i gældsbrevsloven.

Det følger af gældsbrevslovens § 31, stk. 1 og 2, at ved overdragelse af et simpelt gælds brev til eje eller sikkerhed er sikringsakten meddelelse til skyldneren. Reglen antages i retspraksis at finde analog anvendelse også på andre simple fordringer end simple gælds breve.

Endvidere fremgår det af gældsbrevslovens § 29, under hvilke omstændigheder en skyldner kan betale med frigørende virkning til overdrageren, uanset at denne har overdraget gælds brevet til eje eller pant. Efter bestemmelsen kan skyldneren, når andet ikke følger af gælds brets særlige beskaffenhed, med frigørende virkning betale til overdrageren, medmindre han vidste, at denne ikke længere havde ret til at modtage betalingen, eller han ikke har udvist den agtpågivenhed, som forholdene krævede.

Ved udlæg i simple fordringer kræves ikke foretagelse af sikringsakt, men det er nødvendigt at fratage skyldneren legitimation til at modtage betaling, jf. retsplejelovens § 524 og gældsbrevslovens § 29.

Reglerne i gældsbrevsloven anvendes i praksis i fakturabelåningsarrangementer (factoring), hvor virksomheder systematisk belåner deres kundetilgodehavender ved at pantsætte hver enkelt faktura til et factoringsselskab, der herefter udbetaler et lån mod sikkerhed i tilgodehavendet mod virksomhedens kunde. Sikringsakten ved pantsætning af fakturaerne er at give meddelelse til skyldneren, jf. gældsbrevslovens § 31, stk. 1, analogt.